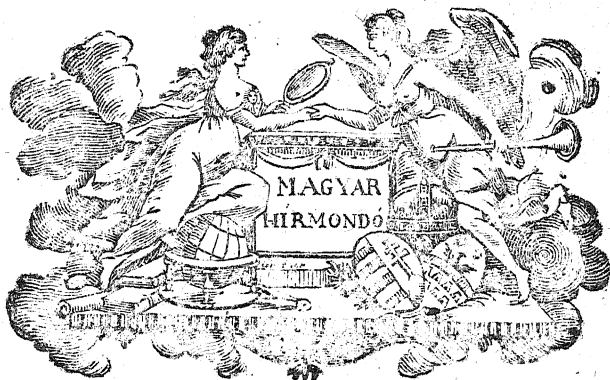

A'

**CSASZARI ÉS KIRALYI FELSÉG
ENGÉDELMEVEL.**

1870 23.

Kir. Helytart. Bizn. Helytart. (Márciusban),
1870. évi 12. sz. 12. sz. 12. sz.

B e t s.

Budáról az a' szomorú hír jött ide, hogy Ná-
corispányné Ő Csász. Hgsége, a' gyermek szülés
után rá következett fájdalmakban Márt. 16-di-
kán ki múlt a' világból. Melly az Ő Kir. Hertzeg
Férfjének ki-pótolhatatlan kárvallása egyzersmind
az egész Cs. K. Udvar is mély gyászba borította,
és annak fájdalmát annyival nagyobbá tette: a'
mennyivel bizonyosabb az, hogy ez a' felséges,
és szeretetre méltó tulajdonságokkal a' természet-
től fel ékesített, 's nagy születéséhez alkalmaz-
tatott bons neveléséből folyó tökéletességei al-

tal egyebektől igen szembetűnőképpen meg különböztetett Cs. Hg Aszfizony, igaz jussal tárgya volt a' közönséges tiszteletnek, és minden szívet magához hódított vala.

A' múlt Kedden, Mártziusnak 17-dikén délután, érkezett ide Budáról Nádorispányunk Ő Királyi Hertzege a' fenn említett gyászos hírral; minekutánna tsak nem szüntelen Kedves élete Párjának beteg ágyánál volt, egész hétfőn (Mártz. 16 dikán) reggeli 5 óráig; a' midőn a' körül-állóknak sok zokogásai között Nádorispányné Ő Csász. Hertzege ki múlt a' világból —! Illy szívet epefztő tekintetekre, igen nagy erőt vett Nádorispányunk érzékeny szívéen a' fájdalom, melly minthogy tellyességgel nem enyhült, 10 óra tájban dél előtt oda hagyta Királyi palotáját, a' mellynek báltozatjai mindenfelé zengettek a' síróknak zokogásaitól. De az éles fájdalom itt (Bétsben) sem könnyített a' szívéen; úgy hogy tegnapelőtt dél után ide hagyta a' Császári palotát is, a' Laxenburgi Kastélyban keresvén magának menedék helyet, a' hol neve napját is, melly tegnap volt, tsak keseregések között akarta tölteni.

Ezen véletlen, 's felette szomorú történetnek hírével Nádorispány Ő Kir. Hertzegeének egygyik Komornyikja küldődött innen Sz. Pétersburgba.

Német Birodalom.

Hamburg Feb. 27-dikén. A' Memmeli Levelek írják, hogy midőn már indulóba volt onnan 18-dik Lajos; akkor vett hírt a' maga még

Mitauban hátra hagyott Testörzsről, és más hozzá tartozó Frantziakról; melly Izerént azoknak háromszor 24 óra alatt el kellett takarodni Mitauból. Mellynek hallására így kiáltott: „most érzem úgymond egész mértékben a' magam Izerentsétlenségét.“ Egyízersmind el is halasztotta a' maga indulását; hogy ezen Izerentsélen Hozzá tartozóit meg várhassa, még őket egyizer latthassa, pénzét velek fel olzthassa, és azután őket Königsberg felé vitetvén, egy ottan fogadott hajón Lübeckbe szállíthassa.

Pruszfia.

Königsberg Feb. 16-dikán. Ma várják ide Memmelből 18-dik Lajost, Lillei Gróf nevezet alatt. Vele jön az Angoulemei Hertzegné, 16 dik Lajos leánya, Mamerac Marquise nevezet alatt; kinek ferje a' Hertzeg Conde Seregénét vagyon. Egyebek, a' kik még hozzá tartozandók, ezek, Hertzeg Fleury, némelly Seborvosok, és 100 testörző Katona; de a' kik többnyire gyalog lozultak már, a' kiknek pedig még meg van is a' lovok, azok tsak holmi hitványok. — A' Berliani Levelek Izerént, olly fel tétel mellett engedte neki meg a' Prussiai Király a' maga Országában való lakást, ha egészen magános életet el; és semmi Rend tizímet, vagy mas affelét nem foglalt el.

A' Berliani Levélnek folytatása.

„Külömben egészen magan állott, hogy Dániával való Levelezése által, jókori utazást is kapjon a' dologról; ha a' Gróf Bernsf Decemb. 31-dikei Irásából Mylord Carys-

fort által ki húzott két magános tzikkelyre való figyelmezés helyett, amaz általjában 's egész erőssítéssel mondott Bizonyossá tételt halgatta volna inkább meg, hogy: „Soha egy szempillantást se lehetne olyat gondolni; a' mellyben Dania Nagy Britannia ellen, ellenséges szándékokat, vagy tsak olyanokat is forralt volna; mellyek a' két Udvar között való szép Egygyetértésnek további fenn-állásával meg nem egygyeznének. Ohajtja hát a' Koppenhágai Udvar magának azt a' szereztsét, hogy alkalmatosságot találhasson, az ellenkező, fundamentom nélkül való híreknek valósgos meg tzáfolásokra.“ Ez az illy meg határozott ki nyilatkoztatás egészen meg egygyezett azal a' beszéddel: mellyet az Alól írt nem tsak egyfzer taftott Mylord Carysfort előtt, ebben a' matériában; és alig lehet meg fogni, miképpen húzhatta még is ezután ki a' Londoni Udvar a' Dánus Minister Írásából, hogy: „Az öfve szvetkezett Hatalmasságoknak, olyan tengeri törvényeket volna szándékjok fel állítani, mellyeket az Európai törvényszékek soha helybe nem hagytak, és a' mellyeknek Angliára nézve ellenséges tzeljai volnának.“ — Ez a' következés formálá egy pontban sem igaz; 's ennek igaz voltát a Dániai Udvar Feleleti éppen olly kevésbé gyámlitja, mint ama' Londoni soha nem érdemlett m sik szemre hányás: „hogy úgymond valósggy ellenséges frigy köttetett légyen újra Nagy Britania ellen; és hogy ebből a' végből foglalatosk nak olyan nagyon a' hadi készületekben.“ Semmi időbeli intézetek nem voltak szembetűnő

képpen általmazólag valók, mint a' Koppenhagai Udvarnak intézetei: melyet még kevésbé lehet tagadni, ha meg gondoljuk, mely keménnyen bánt ezzel az Udvarral a' Londoni Kormányfő, a' Freya nevű Fregátnak minapi történetekor; még minekelőtte az északi Frigy támadt volna. Angliának azon alkalmatossággal ki mutatott szabad tettzés szerént való bánása egész világosságra hozza magát, régtől fogva formált, és a' Mylord Carisfort közelebbi írásaiban is, minden tengeri 's kereskedő Hatalmasságoknak sérelmekre, nemtsak egyszer meg újított kívánsági által. A' tengereken való fő uralkodást sokkal nagyobb mértékben magának tulajdonította Nagy Británia ebben a' hadban, mint ez előtt akármelyikben: és a' mennyiben olly szabad akarattya szerént való tengeri törvény könyvet tsinál: melyet a' nemzetek törvényével igen nehezen lehetne meg egygyeztetni; a' több barátságos és neutralis országokon törvénytelenül fel vett just gyakorol; de a' mellynek igasságos vóltát maga erősen állítja, és a' melyet minden Europai Uralkodók által régen meg erősítettett jusnak állít lenni."

„Soha sem tulajdonítottak a' Hatalmasságok Angliának olyan hatalmat, hogy az ő jobbagyaikat a' maga törvényfő elibe idézhesse, 's őket azon törvényeknek, még igen is sokszor alájok vesse; a' midőn a' hatalommal való vizsgálás élés mindég erőt vett az igasságon. Minden kori gondjok vólt arra a' neutralis Uralkodóknak, hogy ez illy tselekedetek ellen tellyes erővel pro-

testáljanak; de a' tapasztalás ki mutatta, hogy az ő ellenzései fogamat nélkül valók voltak; és így tellyeséggel nem tsuda, ha illy sokszori nyomtatások után meg határozták, hogy az erőszaknak nyakát szegjék; és e' végre egy jól elintézett Egygyességet állítottak fel, melly az ő jussokat meg állítsa; 's a' hadakozó Hatalmasságokkal is azt egyarányúságba helyheztették. — A' tengeri öszve szövetkezésnek, melly most éppen meg erősítettett, kellene a' dolgot erre az igen jó végre vezérelni; és a' Király minden nehézség nélkül ki jelenti Ő Angliai Fgének, hogy ő Fge magának erős okokat talált, azon szövettség felette hasznos és izükséges vóltáról való meggyőződésére. Minekokáért Ő Fge forma szerént hozzá állott ahoz a' Frigyhez, mellyet Dec. 16. dikán kötöttek a' Danus, Sved, és Orosz Udvarok, a' múlt esztendőben. Az öszve szövetkezett Hatalmasságok között való lévén e' szerént Ő Fge, kötelesnek tartja magát, hogy netsak egyenesen részesüljön mind azon történetekben, melyek a' Neutális Uralkodók dolgát illetik; hanem azt az öszve szövetkezést még olly hathatós intézetek által is, egész épőségében fenntartani: a' milyeneket né talán valamelly izorító körülállások kíváunának.

„Egy dolog van a' Mylord Carysfort Írásában, mellyre Ő Fge, sem kötelesnek nem esmeri magát felelni; se jussát nem tartja arra lenni, hogy arról elméjében valami vélekedést tartson. Vagynak a' Petersburgi és Londoni Udvarok közt bizonyos villongások; de a' mellyeknek semmi

közök sints ahhoz a' dologhoz, mellyel azokat Anglia öfzve zavarja. A' mint azért eddig semmi leg kisebb szemre hányást sem érdemelhető részre nem hajlás vezérlette Prussiának maga viselését: éppen úgy fogja magát a' Király ezután vezéreltetni az öfzve szövethkezés eránt vonzó hajlandósága által; melly másként is az ő részre nem hajlásának bizonyysága. Köteles ugyan is Ő Fge mind azon alkudozásokat, mellyek semmi ellenséges tzélt magokba nem foglalnak, és a' mellyeket az ő Alatt valóinak bátorságok szabott Ő Fge elibe, minden eszközökkel óltalmazni, mellyeket az Isteni gondviselés adott az Ő Fge hatalmába. — Akármelley kedvetlenek légyenek is azok a' lépések, mellyekre Anglia vetemedett: nem kételkedik mindazonáltal a' Király, hogy az magát vizsgálja ne vonja békességes meg egygyezésre; 's ennek reménylése végett, azon egyes hajlandóságokhoz támaszkodik Ő Fge, mellyeket a' Londoni Udvarnál más alkalmatosságokkal tapasztalni fzerentsége vólt.

„Tsupán tsak a' hajók le tartóztatásáról ki adott parantsolatra vizsgálja vevése által lehet a' dolgot helyre hozni; 's Angliának meg kell itélni ha vallyon szükség e' néki magát arra határozni, hogy a' neutralis Uralkodókat bizonyos eszközökkel kínálja meg, olly végből: hogy ezek olly ki nyilatkoztatásokra adják magokat, a' mellyeket tenni külömben is szándékjok vólt. De valamig azok az intézetek meg állanak, mellyek gyűlölségből tétettek, egy közönséges fundamentom, és egy többé fel nem bontható frigy ellen: az azok.

ből folvó ellenséres meg határozás szükségessé-
pen az öfzve szövetkezők romlását igyekezik
maga után húzni. És az Alól írtnak parantso-
latja van; az Angliai Ministeriumnál bé jelenteni,
hogy Ő Prussiai Fige ki nyilatkoztatván azokon
a' történeteken való szánakozását, mellyekre soha
okot nem adott, az öfzve szövetkezésből folyó
minden kötelességeit szentül bé fogja tellyesíte-
ni. — Melly parantsolatnak hírré adásában el-
járván az Alól írt, szerentséjének tartja, hogy
Mylord Carysfortot, eránta való nagy tisztelete
felől bizonyossá teheti. Költ Berlinben, Feb. 12-
dikén. 1801. Haugwitz.

Anglia.

London Feb. 24-dikén. Tegnap öfzfze gyűl-
tek volt a' Kabinét Ministerek, és a' Státusnak
sok más Tisztviselői is, Lord Hawkesbury-nál;
hogy azon a' Feleleten tanátskozzanak, mellyet
a' Berliui Udvar adott Feb. 12-én, a' mi ott lévő
Követünknek. Ez a' Ki-nyilatkoztatás, melly
szerént a' Prussiai Király, a' Dánus és Svéd ha-
jók le tartóztatásának el töröltetését kívánja; s
jelen. . . hogy ő maga is hozzá állott az északi
szövettséghez; nagy fel háborodásra szolgáltatt
okot. Azenban mi a' Prussus hajókat most is te-
kintatben tartjuk; a' Dánus és Svéd Udvarokét
pedig le tartóztatjuk.

(A' Mártius 5-dikén költ Hamburgi Levelek
azt írják, hogy már a' Prussiai Király, arra az
esetre, ha né talám Londonból nem ínye szerént
való Velaiz jönne az ő Feb. 12-dikén írt Levelé-

re; jó előre ki is nevezte a' Regementeket, melyeket azonnal útnak fog indítani.)

London Feb. 27-dikén. A' Király nem régen hideglelésbe esett; és hol jobban, hol rosszabbul érzi magát; úgy hogy az Orvosok néha 145 ütést is érzettek a' hideg leléskor, egy minúta alatt a' pulsusán. — Már Pitt Úr a' Korona Hercegnél hoszszas beszélgetést tartott az eránt, hogy mit kellene tsinálni? ha tsak ugyan meg nem gyógyúlna Ő K. Fge hamarjába. — Nem különben az Orvosok, ha hólnap utánnig a' Király meg nem könnyebbül; akkor a' Titkos Tanátsnak bé adják a' magok vélekedéseket.

A' Londoni Alsó-Házban Febr. 16-dikán tartott vetélkedés igen nevezetes lévén, mindenek felett kívánjuk közleni. A' mellyben az Ország most folyó esztendőbeli szükségére kíváncsi 28 millió segedelem pénzről való tanátskozás fordult elő. Ez ellen keménnyen ki költ Harisson, 's tellyességgel ellenzette azt, hogy a' nép a' közönséges adókon kívül, még segedelem pénz neve alatt is 28 millió font sterlinget költsönözzön; sőt némelly újj Taksák neve alatt, ismét két millió sterlinget tégyen le; nem is tudván előre, hogy ez a' temérdek pénz kinek gondviselésére fog bízattatni, és mitsoda végekre fordíttatni; mert már, úgymond Harisson, az a' tiszteletre méltó Tag (Pitt-et érti) nem viseli a' Ministerséget, és Ti azt, a' ki ő utánna fog Minister lenni, se' nevérol, se' gondolkozása módjáról nem esméritek. Nintsen tehát előttetek egy olyan Férő, a' kihez bizo-

dalmatok volna, és a' kiről reménylhetnétek, hogy a' töletek kívánt segedelem pénzt jó végre fogja fordítani. Harrisson végre azzal fejezte bé a' maga beszédét, hogy a' segedelem pénzről félbe kellene szakasztani a' vetéikedést mind addig: míg a' Ministerek végképpen ki fognának neveztetni, és a' kívánt, 's meg is adandó summákról felelhesse nek.

Erre Pitt azt felelte, hogy; mivel ő az Országnek Külső és Belső bátorságra nézve, maga kötelességének tartaná az Ország' dolgainak folytatása mellett való megmaradást, fel tette magában, hogy a' Ministerségben mind addig meg maradjon, míg a' segedelem pénz egészen bé nem szedődik. Azomban ő azt tartja, hogy mivel a' költsönözendő pénz eránt elő forduló nehézségek egyedül a' Ministereknek nyakába hárúlnak, úgymint a' kiknek kezek alá az bé is fog szedődni; a' Harrisson által elő hozott nehézségeknek nem lehet meg állani, és a' mutatott gondoskodás is szükségtelen: kívánt mint-hogy ez a' segedelem pénz úgy is olly útnak és módoknak végbe hajtására van rendelve, a' melyeket mind a' Kamarának hét nyóltzad része, mind a' nemzetnek kilentz tízed része jóvá hagyott.

Western, azt hozta elől az újj Ministerekről, hogy azok többnyire az előttök valóknak együgyű Tanítványi; és ámbár azon talentummal nem birnak, még is ugyan azon hibák tálatatnak benne: sőt még a' háborúról is egyformán gondolkodnak.

Deut panaszolkodik, hogy ebben a' kétséges ki-menetelű időben nints egygyet-értés a' Tagok között; hogy ő tart tőle, hogy né talán a' két ellenkező felek jobban előre mozdítsák a' Bonaparte szándékát, mint sem azt maga is kívánhatná. — Panaszolkodik továbbá, hogy a' Frantziák' elő-meneteléről rémítő híreket terjesztenek az Országban; a' mellyek ellen meg is az Ország' belső őltalmazására rendelt eszközök tellyességgel nem felelnek meg. Végre azt jegyzi meg, hogy Pitt nem adván okát, illy szorongattatásoknak idején monda le hivataláról.

Hobhouse hasonlóképpen igen nagy pirongatásokkal támadta meg Pittet; szemére hányván néki, hogy illy bődögtalan hadba keverven a' nemzetet, azt igen oktanul folytatta; az alkudozásokra való alkalmatosságokkal nem élt; és ha tsak ugyan hozzá kezdett is valamelly alkuhoz, mindenkor ki mutatta, hogy nem munkálódik híven, és jó lelki-esmérettel, 's a' t.

Dundás az ellenkező résznek Tagjairól azt jegyzi meg, hogy az ő szemre-hányásaik igen vastagok, és illetlenek. A' mi pedig a' Ministerek viseletinek törvényes meg vi'sgálását illeti, annak következtetésitől se' ő, se' az ő Társai sem félnek.

Nichols, a' fellyebb valókhöz képest, igen ki kél Pitt ellen, és javasolja a' költsönő summaknak továbbra való halasztását. Végtere az Országnek körülállását meg-vi'sgálván, szavait azzal fejezi bé, hogy minekutánna a' Ministerek

a' népet illy meg-romlott állapotba, és majd csak nem minden Hatalmasságokkal hadba ejtették volna, le mondtak hivataljokról; még pedig olly szín alatt, mintha azt a' nép hazná elő-mozdításában tapasztalt akadályok miatt kényszerítették volna le-tenni, — a' melly mentesség a' Királyt a' népnek nagyobb része előtt gyűlölségbe hozza.

Pitt azt jegyezte meg ezekről, hogy illetlen dolog a' Király' nevét a' vetélkedésekbe előhozni, ő pedig nem látja, által miért kellene neki azokat az okokat most ki nyilatkoztatni, a' melyekre nézve le-tette hivatalát.

Sheridán, azt felelte Pitt beszédére, hogy ha betsületes okokból tette volna le tisztségét, nem kívánná azokat tovább rejtegetni. — Továbbá azt hánja szemire, hogy 300 millió font sterlinget (három ezer millió forintot) el pazarlott, a' hadban 200 ezer embert fel-áldozott; és végtére hadban hágy minket az egész világgal.

Vagyon é itt közöttünk csak egy ollyan ember is, a' ki ne sajnálná, 's ne bánná, hogy Pitt hez olly nagy bizodalommal vólt? a' ki ne sajnálná, hogy pártjokat fogta a' Ministereknek, a' kik se' Bonaparteval, se' Polgár Ottóval nem akartak békességes alkudozásokra lépni. A' többek közt Pittnek az Amériкаи had' végezetekori maga viselését, a' mostani had alatt valóval egybe hasonlítván, azt is szemére vetette, hogy amannak alkalmatosságával még ő csak gyermek Minister vólt.

Ezeket hallván Pitt, fel kele, 's így felelt:
 „Mivel a' tiszteletem méltó Tagnak beszédében
 némelyek személy szerint én ellenem voltak
 mondva; engedje meg a' Kamara, hogy azokra
 felelhessek, egyszersmind azt is reménylem az
 ő igazság szeretetétől; hogy nem kívánja tö-
 lem azt, hogy feleletemet csak tisztségem le-té-
 tele okainak elő számlálásáig terjeszthessem ki.
 A' mi ezeket illeti, mivel Nichols által fel kí-
 vántattam azok éránt, mondhatom, hogy min-
 denkor távol voltam még gondolattal is, né-
 mely panaizkodó beszédekre alkalmatosságot
 adni, egy olly Király ellen, a' kívül mind a'
 háládatosságnak, mind pedig kötelességből szár-
 mazó és személyes szeretetnek kötele által, ta-
 lálom-szorossabban egybe köttem, mint akárki.
 Hasonlóképpen, igazán meg mutattam azt is,
 hogy az effele beszédek fundamentom nélkül va-
 lók. Azzal vádoltatom, hogy nem akarom a'
 Kamara előtt ki nyilatkoztatni Tisztségem' le-té-
 telének okait. — Uraim! én ezeket nem kívá-
 nom a' Kamara előtt el titkolni; hanem azt
 meg vallom, hogy előttem igen különös, és új
 dolognak láttatik egy Ministertől azt kívánni,
 hogy ő a' maga lelki esméretének vezérlése sze-
 rint le tévén hivatalát, köteles legyen a' Közön-
 ségnek tudtára adni, mitsoda környül-állások, és
 okok indították őtet arra. Én soha se hallottam,
 hogy valaha csak egy ember is azzal kárhoztat-
 tatott volna, hogy kötelességének tartotta, egy
 Fő és nehéz Hivatalról le mondani, a' mely en-
 nek előtte minden kívánságinak egyetlen egy tziel-
 ja, és a' melyben úgy el jarni, hogy a' Status Quo

mánnya hajó törést ne szenvedjen, mindenkor leg első óhajtása vala. A' mi a' Tisztségünk elhagyásának okait illeti; azt sem én, se Minister Társaim nem fogjuk el titkolni a' Kamara előtt: hogy kötelességünknek tartván a' Kormányszéknek egy olly módot eleibe terjesztetni, a' melly a' két Országoknak (Angliának és Irlandiának) egyesítésére szinte olly szükséges, mint foatós; későbbben olly környűkállásokat kellett tapasztalunk, a' mellyekben lehetetlennék tartottuk az említett módnak a' Kormányzék eleibe lejendő terjesztését, annyira meg voltunk győzve annak szükséges voltáról, hogy illendő dolognak, 's kötelességünknek tartottuk, inkább Hivatalunktól megválni, mint sem ettől a' módtól elállani. (Ez a' mód pedig, az Irlandiai Katholikusoknak felzabadtatása) Kivánom hogy annak foganatos voltát mások is meg esmérjék. Én leg alább, ha megmaradtam volna a' Ministerségben, annak jóvá hagyását, és bé vételét eleibe terjesztettem volna a' Kormányzéknek.

Alig végeze el Pitt Úr beszédét, mindjárt meg szűnt a' segedelem pénzről támadott vetelkedés is, és jóvá hagyatott, minden ellenmondás nélkül.

Pitt Úr, a' ki mind öszve 17 esztendeig viselte a' Ministerséget, 's életének 40-dik esztendejét most számlálja; nyilván meg mondta, hogy addig bé nem lép a' Ministeriumba; valámíg a' Hiberniai Katholikusoknak Vallásbeli szabadságok meg nem adódik; melly akkor ígérődött meg, mikor Hibernia egygyesített Nagy Britanniával; — De nehezen lesz abból valami;

mert egynéhány Anglus Püspökök és Ministerek a' Királynak lelki esméretére kötötték, hogy ez az engedelem általjában ellenkezne azzal az esküvéssel: melyet Ő Fge le tett a' mikormeg koronázták.

London Feb. 20-dikán. A' napkeleti Indiából jött leg újjabb tudósítások szerént, leg közelebb is történt ott az Indiai nép vallásbeli bolond babonásságának ifzonyú példája. Tudnillik meghalván egy Indiai Pap, (Bramin) az ő ifjú és szép özvegye is meg akarta magát, az Országnek régi szokása szerént, férje holt testével egygyütt égettetni. De minthogy az ottan lévő Angliai Kormányzók ezt a' kegyetlen szokást nem rég' is erősen meg tiltotta vala: tehát az özvegy afzszony, férjének holt testét a' Helységből alattomban valami félre való helyre a' mezőbe ki vitette; és ottan azt meg égetvén, a' nagy rakás tűzbe maga is elevenen belé ugrott, 's férjével egygyütt meg égett.

Napkeleti Indiában, Madras városából, szárazra ki szálló Katonasággal meg rakott hajós Sereg szakasz ment el; kétség kívül a' Filepi vagy Manillai Spanyol szigetek ellen. Igen bővölködnek ezek az szigetek drága termésekkel; 's egynéhány esztendő alatt temérdek kintset gyűjtöttek ottan rakásra a' Spanyolok; de nem merik haza felé hozni Európába, hogy az Anglus hajóknak prédáikká ne legyenek.

A' napkeleti Indiákra kereskedő Anglus Társaságnak mostani vásárjára sok Brabantziai és Frantzia Kereskedők mentek; 's mindenek felett vették az Indik-et, és az Indiai pamut keszkenő-

ket; úgyhogy, nagyon fel vertt árrok miatt, magok az Anglus Kalmárok nem is merték ott tanni venni a' meg nevezett portékákat.

Frantzia Ország.

Az első Konzul most vett egy tudósítást Gantheaume Contre Admirálistól, melyet a' Spanyol Ország részein lévő Gattei Fokról (Gibraltar és Carthagena közt) küldött el Gantheaume Feb. 10-dikén. Ezen Tudósításban azt adja értésére a' Fő Konzulnak, hogy midőn Feb. 3-dikán kiment volna a' Hajóssereg a' Breszti Kikötőhelyből, azon éjjel egy szélvész által igen mezfze verődtek el a' tengerben, és el is széledtek egy mástól, úgy hogy más nap reggel tsupán tsak Creole nevezetű Fregáttal volt edgyütt az Admirális Hajó; éppen mikor ennek jelenlétét észre vette volna; meg sejdített egy l' Incendiaire nevezetű Anglus Fregátot is, a' mely olly czállal küldődött ki a' Gibraltari kikötőhelyből, hogy vigyázzon a' Fr. Hajósseregre: ezt tehát tsak hamar el fogta Gantheaume. Még az nap egygyesült egymással az egész Hajóssereg. La Bravour nevezetű Fregát-ról is írja Admir. Gantheaume, hogy egy Anglus Fregáttal a' Finisterei Fok körül meg ütközvén annak igen nagy kárt tett; mely ütközet a' Fregát Bordelin nevezetű Generálissának nagy ditséretire válik. Maga Admirális Gantheaume pedig éppen akkor Sprightly, és le Sueces nevezetű Anglus hajókat is el fogta; melyek közzül az elsőn 16. az utólsón pedig 40 ágyúak voltak.

A' mai postával Minden Erd. Olvasóknak meg küldök Veszprém Vármegye' m appája.